

8.11.56 יום ה'

בבוקר באו איהן לוריה והרצוג. לפני כך סלמן לי אבן טלא עחריס. גם
מברקיו זורעים אימה ופחד. הוור הזהיר את שלוח שינתקו כל קשרים אהנו,
יפסיקו כל עזרה, ואולי גם יגרשו אותנו מאו"ם. כנראה נפל עליהם פחד רוסייה.
לפי הידיעות זורם נסק רב עם "מתנדבים" לסוריה.

איהן: כל העולם מחלכד נגדנו על ישבנו בסיני, מחוץ לצרפת, שאף היא
לא הוכל לעמוד אהנו עד הסוף. היה כבר מצב כזה בנובמבר 1948 שדרשו מאהנו
להחזיר כוחות נו.

(בעד כלפנתי לאבן - אולי מוטב שאבוא מיד לווינגטון. ענה שהוא מחייב
הדבר ויהקטד עם הבה"ל ויודיע לי בעוד כמה שעות. עכשיו בנ"י. 3 בלילה).

- (איהן ממשיך) יש ליצור אינטרסים זרים שאנו נשב בסיני. יש ענין
אינטרטיגיו אם רוצים שהתעלה תהיה בין לאומית רצוי שנשאר בסיני (האנגלים
יגידו - שהם ישבו, וע"י כך תושג מטרה זו). יש אינטרסים כלכליים: איטליה
ובלגיה כבר פנו אלינו להבטיח אינטרסי הנפט שלהם, נוכל להבטיח להם ניצול
יותר מועיל (הם שניחם אינם אלא "זכוכים" ביחס לכוחות העולמיים). אם נצרים
מישאר - הוכל להלאים הנפט. אנחנו נבטיח אותם נגד הלאמה. יש מכרות בסיני
(נחושת, מנגן ועוד) שלא נוצלו עדיין. אם לא נקבל אותן לנו, אלא ניתן
קונצסיות לחברות שלא נוצלו עדיין. אם לא נקבל אותן לנו, אלא ניתן קונצסיות
לחברות זרות - ניצור אינטרס (מדוע: לא יבטיח זאת כח בין לאומי? מפני שאין
זה כוח ריבוני, אלא משטרה). יש אפשרות של הושבת פליטים בסיני.

הרצוג: הממשלה נקטה בשלוש עכדות¹ בחשוכה לאייזנהויר אמרנו שנשוב
לאחר כריתת שלום. לאבן הודיעו המטדד שלא נסוג מסיני, בכנסת נאמר שיש הכול

בין סיני ובין מצרים. יעקב הרצוג סציע לאייזנהויזר סטובורנו לו קייטח,

אבל החזקה סיני הו: הקלף היחיד להכריח לעשות שלום.

- היה זה יקט בלהות מרובא, משרים וכוושינגטון דורסות זו אחרי

זו ידיעות על זרם מכומים ומחנדים מביימים לסוריה, על הבכחה להפדיץ אח

ישראל - שדוה המעשה, הקרים ועוד, אם הסורים והירדנים יצאו לפלוגמה בנו...

יש אולי הרבה מהגזסה בידיעות אלו. אבל גברתו של בולגנין אלי - מכתב טראוי

אח היה להיכתב על יוני הימלר - והשתוללות הכנקים הרוסים בהונגריה סעידים לסה

נאציט קופוניטטיס אלה טסובלים לעשות.

שחי ישיבות הסמסלה הבוקר ובערב. שיחה עם מנהיגי האופוזיציה - ברנשטיין

ורוקח, בן אליעזר ומרידור, הרב א.מ. לוין, ומיעצות עכ אנשי משרד החוץ;

בירורים עם משה דיין (נחמי הוראח להפסיק מרוק חסיבות המלואיט ולהחיש בכל

האמצעים אוסף הסלל והמלקוח במדבר סיני), לבסוף כחיבה שדר לעט, שירור כרדיו -

וכך עד רבע לפני אחת בלילה. באשיסת כוחות שבחי הביחה וזכן רב לא יכלהי להירדם.

אני מתאר כיצד קיבל צבאנו שדרי - אבל בחשובה לאייזנהויזר אין אף

ההחייבות אחת המוגעות כשבעה הקוים שקבעהי אחמול ככנסת - אם כי אין לי בטחון

גמור שפעטוד בכל שבעה הקוים. אבל ביקשהי החברים בכנסלה לא להיחמס לכהלה

של סכנה הרוסים. עוד העולט אינו הפקר לגמרי.

- הודיעו לי שרנדולף צ'ורצ'יל מסכים להשאר בארץ עוד יום אחד - אם אוכל

להיפנות לראותו. אראהו מחר בבוקר בביתי.